QURAN (FINNISH)

43 - AZ-ZUKHRUF (Koreuden suura)

1. Ylistetty olkoon kunnian Jumala.

2. PitÃ¤kÃ¤Ã¤ arvossa Kirjoitus, joka ilmituo totuuden.

3. Totisesti olemme tehnyt siitÃ¤ arabialaisen Koraanin, jotta ymmÃ¤rtÃ¤isitte.

4. Ja se on totisesti ylevÃ¤ ja viisautta tÃ¤ynnÃ¤ niinkuin alkuperÃ¤inen Kirjoitus MeidÃ¤n luonamme.

5. PitÃ¤Ã¤kÃ¶ MeidÃ¤n kokonaan luopua muistuttamasta teitÃ¤ sentÃ¤hden, ettÃ¤ olette syntistÃ¤ kansaa?

6. Kuinka monta profeettaa olemmekaan lÃ¤hettÃ¤nyt ihmisille ennen muinoin!

7. Mutta yksikÃ¤Ã¤n profeetta ei kÃ¤ynyt heidÃ¤n luonaan saamatta osakseen pilkkaa.

8. Silloin tuhosimme ne, jotka olivat nykyisiÃ¤ mahtavammat, mutta se, miten kÃ¤vi ihmisille ennen vanhaan, kuuluu menneisyyteen.

9. Jos kysyt heiltÃ¤, kuka on luonut taivaat ja maan, he vastaavat varmasti: Â»Mahtava, ainoa tietÃ¤vÃ¤ on luonut ne.Â»

10. HÃ¤n, joka loi maan teille olinpaikaksi ja raivasi sen kamaralle tiet voidaksenne kulkea oikeaan,

11. HÃ¤n, joka lÃ¤hettÃ¤Ã¤ pilvistÃ¤ vettÃ¤ mÃ¤Ã¤rÃ¤n mukaan, niin ettÃ¤ Me sillÃ¤ herÃ¤tÃ¤mme kuolleen maan eloon - nÃ¤in teidÃ¤tkin herÃ¤tetÃ¤Ã¤n -

12. ja HÃ¤n, joka loi kaikki parittain ja hankki teille laivat ja kotielÃ¤imet matkataksenne niiden avulla,

13. voidaksenne turvallisesti istua niiden selÃ¤ssÃ¤ ja sitten muistaa Herranne armoa, kun niillÃ¤ kuljette, ja sanoa: Â»Kunnia olkoon HÃ¤nelle, joka saattoi tÃ¤mÃ¤n alamaisuuteemme; me emme siihen kyenneet,

14. Mutta Herramme luokse on meidÃ¤n totisesti palattava.Â»

15. Ja he mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤vÃ¤t HÃ¤nelle vain osan HÃ¤nen palvelijoistaan; totisesti, ihminen on selvÃ¤sti kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n.

16. Onko HÃ¤n ottanut luomistaan olennoista tyttÃ¤ret itselleen ja mieluummin antanut teille pojat?

17. Ja kun joku heistÃ¤ saa tiedon sellaisen lapsen syntymÃ¤stÃ¤, minkÃ¤ katsotaan armolliselle Jumalalle kuuluvan, tummuvat hÃ¤nen kasvonsa vihasta.

18. Jumalalleko sellainen lapsi, joka kasvaa koreudessa eikÃ¤ kiistan tullen saa selvÃ¤Ã¤ sanaa suustaan?

19. He tekevÃ¤t myÃ¶s enkeleistÃ¤, niistÃ¤, jotka ovat laupiaan Jumalan palvelijoita, naisolentoja. Olivatko he edes silminnÃ¤kijÃ¶inÃ¤, kun loimme nÃ¤mÃ¤ enkelit? HeidÃ¤n todistuksensa kirjoitetaan muistiin, ja heitÃ¤ tullaan kuulustamaan.

20. He sanovat myÃ¶s: Â»Jos laupias Jumala olisi tahtonut, me emme olisi milloinkaan palvelleet niitÃ¤.Â» HeillÃ¤ ei ole tÃ¤stÃ¤ mitÃ¤Ã¤n tietoa; he vain valehtelevat,

21. vai olemmeko Me antanut heille mitÃ¤Ã¤n Kirjoitusta sitÃ¤ ennen, niin ettÃ¤ he voivat pitÃ¤Ã¤ siitÃ¤ kiinni?

22. Ei, he sanovat: Â»Olemme nÃ¤hneet isiemme kulkevan mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyÃ¤ suuntaa, ja totisesti me olemme seuranneet heidÃ¤n jÃ¤lkiÃ¤Ã¤n.Â»

23. Niin emme myÃ¶skÃ¤Ã¤n ennen sinua saattanut lÃ¤hettÃ¤Ã¤ varoittajaa mihinkÃ¤Ã¤n kaupunkiin suruttomien sanomatta: Â»Varmasti olemme nÃ¤hneet isÃ¤imme kÃ¤yneen mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyÃ¤ suuntaa, ja totisesti me kuljemme heidÃ¤n jÃ¤ljissÃ¤Ã¤n.Â»

24. Varoittaja sanoi: Â»EntÃ¤pÃ¤ jos antaisin teille paremman opastajan kuin se, jota isienne nÃ¤itte seuranneen?Â» He sanoivat: Â»Totisesti emme usko siihen sanomaan, mikÃ¤ on lÃ¤hetetty sinun mukanasi.Â»

25. Silloin mÃ¤Ã¤rÃ¤simme heille koston, ja katso, minkÃ¤lainen oli kieltÃ¤jÃ¤in loppu!

26. Aabraham sanoi isÃ¤lleen ja kansalleen: Â»Totisesti tahdon olla vapaa kaikesta mitÃ¤ te jumaloitte,

27. paitsi HÃ¤nestÃ¤, joka minut on luonut, sillÃ¤ totisesti, HÃ¤n johtaa minua.Â»

28. Ja tÃ¤stÃ¤ hÃ¤n teki sÃ¤Ã¤nnÃ¶n jÃ¤lkelÃ¤isilleen, jotta he kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t.

29. Niin annoin heidÃ¤n ja heidÃ¤n isiensÃ¤ nauttia elÃ¤mÃ¤stÃ¤, kunnes totuus ja sananjulistaja, joka vahvisti totuuden, tulivat heidÃ¤n luokseen.

30. Mutta kun totuus tuli heidÃ¤n luokseen, he sanoivat: Â»TÃ¤mÃ¤ on taikuutta, totisesti, emme usko siihen.Â»

31. He sanoivat myÃ¶s: Â»Miksi ei tÃ¤tÃ¤ Koraania ole ilmoitettu johtomiehille kummassakaan kaupungissa?Â»

32. Jakelevatko he Herrasi armoa? Me jaamme heille elantonsa maallisessa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja Me olemme korottanut heistÃ¤ muutamia arvossa toisten ylÃ¤puolelle, jotta toiset elÃ¤isivÃ¤t toisille alamaisina, mutta Herrasi armo on parempi kuin se, mitÃ¤ he kokoavat.

33. ElleivÃ¤t kaikki ihmiset olisi olleet kuin yksi ainoa kansa, Me olisimme antanut niille, jotka eivÃ¤t usko laupiaaseen Jumalaan, hopeasta katot heidÃ¤n asumuksiinsa ja portaat, joita he nousevat,

34. ovet heidÃ¤n taloihinsa ja vuoteet, joille he laskeutuvat lepÃ¤Ã¤mÃ¤Ã¤n,

35. ja kultaiset koristeet; mutta kaikki nÃ¤mÃ¤ ovat vain maallisen elÃ¤mÃ¤n tarpeita, ja tÃ¤mÃ¤njÃ¤lkeinen elÃ¤mÃ¤ Herrasi luona on varattu vain niille, jotka karttavat pahaa.

36. Sille, joka hylkÃ¤Ã¤ laupiaan Jumalan muistutuksen, Me annamme saatanan seuralaiseksi.

37. TÃ¤mÃ¤ totisesti saattaa heidÃ¤t harhaan polulta. Mutta he luulevat, ettÃ¤ heitÃ¤ ohjataan oikeaa tietÃ¤,

38. kunnes joku heistÃ¤ tulee MeidÃ¤n tykÃ¶mme ja sanoo: Â»Ah, olisimmepa olleet toisistamme yhtÃ¤ kaukana kuin itÃ¤ ja lÃ¤nsi!Â» MikÃ¤ katala seuralainen!

39. Ja koska teitte vÃ¤Ã¤rin, teitÃ¤ ei tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ hyÃ¶dytÃ¤ se, ettÃ¤ muitakin osallistuu rangaistukseenne.

40. Voitko saada kuurot kuulemaan tai ohjata sokeita ja kokonaan eksyneitÃ¤?

41. Mutta vaikka otamme sinut pois, annamme kuitenkin koston kohdata heitÃ¤;

42. mieluummin Me totisesti tahdomme nÃ¤yttÃ¤Ã¤ sinulle, mitÃ¤ olemme heille luvannut, sillÃ¤ totisesti, MeillÃ¤ on kaikki valta heihin.

43. PidÃ¤ sentÃ¤hden kiinni siitÃ¤, mikÃ¤ sinulle on ilmoitettu. Olet varmasti oikealla tiellÃ¤.

44. Se on totisesti sinulle ja kansallesi kehoitus, ja teidÃ¤n on tehtÃ¤vÃ¤ siitÃ¤ pian tili.

45. Kysy myÃ¶s niiltÃ¤ sananjulistajilta, jotka lÃ¤hetimme ennen sinua, olemmeko milloinkaan mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt palvelemaan muita jumalia kuin Armahtajaa.

46. Totisesti olemme lÃ¤hettÃ¤nyt Mooseksen viemÃ¤Ã¤n ilmoitustamme faraolle ja hÃ¤nen pÃ¤Ã¤llikÃ¶illensÃ¤, ja hÃ¤n sanoi: Â»Totisesti, olen maailmojen Herran julistaja.Â»

47. Mutta kun hÃ¤n tuli heidÃ¤n luokseen tuomaan tunnusmerkkejÃ¤mme, katso, he nauroivat niille.

48. Ja Me nÃ¤ytimme heille tunnustekoja toinen toistaan suurempia, ja Me yllÃ¤timme heidÃ¤t kurituksella, jotta he kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t.

49. Mutta he sanoivat: Â»Noita, huuda Herraasi avuksemme, niinkuin HÃ¤n on sopinut kanssasi; me kuljemme varmasti oikeata tietÃ¤.Â»

50. Mutta kun Me otimme heidÃ¤n pÃ¤Ã¤ltÃ¤Ã¤n kurituksen, katso, he rikkoivat lupauksensa.

51. Ja farao julisti kansalleen: Â»Kansani, eikÃ¶ valta EgyptissÃ¤ kuulu minulle? Niin myÃ¶s nÃ¤mÃ¤ virrat, jotka virtaavat alueellani? EttekÃ¶ huomaa?

52. Olen parempi kuin tÃ¤mÃ¤ mies, joka on viheliÃ¤inen raukka ja tuskin osaa selvÃ¤sti puhua.

53. Miksi ei hÃ¤nelle ole annettu kultaisia rannerenkaita? Ja miksi ei hÃ¤nen mukanaan ole tullut enkeleitÃ¤?Â»

54. NÃ¤in yllytti hÃ¤n kansaansa epÃ¤uskoon, ja he tottelivat hÃ¤ntÃ¤; he olivat totisesti syntistÃ¤ kansaa.

55. Koska he nostattivat vihamme, kostimme heille ja hukutimme heidÃ¤t kaikki veteen.

56. Ja asetimme heidÃ¤t varoitukseksi ja esimerkiksi myÃ¶hemmille sukupolville.

57. Kun Marian poika asetettiin esikuvaksi, nosti kansasi siitÃ¤ melun,

58. ja he sanoivat: Â»MikÃ¤ on parempi, meidÃ¤n jumalamme vai hÃ¤n? Â» TÃ¤mÃ¤n he sanoivat sinulle vain saadakseen aikaan vÃ¤ittelyn; niin, he olivat riidanhaluista kansaa.

59. HÃ¤n oli vain palvelija, jolle Me osoitimme armoamme ja jonka Me asetimme esikuvaksi Israelin lapsille.

60. Ja jos Me tahtoisimme, voisimme luoda joukostanne enkeleitÃ¤ seuraajiksenne maan pÃ¤Ã¤lle.

61. HÃ¤n on totisesti merkki hetkestÃ¤; Ã¤lkÃ¤Ã¤ siis epÃ¤ilkÃ¶ sitÃ¤, vaan seuratkaa minua. TÃ¤mÃ¤ on oikea tie.

62. Ã„lkÃ¤Ã¤ antako saatanan estÃ¤Ã¤ teitÃ¤; hÃ¤n on totisesti ilmeinen vihollisenne.

63. Kun Jeesus tuli selvin todistuksin, hÃ¤n sanoi: Â» Olen tullut luoksenne ja tuonut teille viisauden selvittÃ¤Ã¤kseni teille osan siitÃ¤, mistÃ¤ olette eri mieltÃ¤. PitÃ¤kÃ¤Ã¤ siis huoli velvollisuudestanne Jumalaa kohtaan ja totelkaa minua.

64. Totisesti on Jumala minun ja teidÃ¤n Herranne; palvelkaa sentÃ¤hden HÃ¤ntÃ¤. TÃ¤mÃ¤ on oikea tie.Â»

65. Mutta eri ryhmÃ¤t heidÃ¤n keskuudessaan riitelivÃ¤t, ja voi rangaistusta, jonka vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset saavat tuskan pÃ¤ivÃ¤nÃ¤!

66. Voivatko he odottaa muuta kuin hetkeÃ¤, joka yllÃ¤ttÃ¤Ã¤ heidÃ¤t Ã¤kkiÃ¤, silloin kun he eivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n aavista?

67. YstÃ¤vÃ¤t tulevat tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ olemaan toinen toistensa vihamiehiÃ¤, lukuunottamatta niitÃ¤, jotka karttavat pahaa.

68. Palvelijani, teidÃ¤n ei tarvitse pelÃ¤tÃ¤ eikÃ¤ murehtia tuota pÃ¤ivÃ¤Ã¤,

69. teidÃ¤n, jotka uskoitte ilmoituksiini ja olitte Minulle kuuliaisia!

70. KÃ¤ykÃ¤Ã¤ paratiisiin, te ja vaimonne, ja teidÃ¤t tehdÃ¤Ã¤n onnellisiksi.

71. SiellÃ¤ kiertÃ¤vÃ¤t kultaiset kulhot ja pikarit; siellÃ¤ saavat he, mitÃ¤ heidÃ¤n sielunsa halajaa ja mistÃ¤ heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤ iloitsevat, ja siellÃ¤ te saatte asua ikuisesti.

72. Se on paratiisi, joka on annettu teille perinnÃ¶ksi siitÃ¤, mitÃ¤ teitte.

73. Teille on siellÃ¤ varattu runsaasti hedelmiÃ¤ syÃ¶dÃ¤ksenne.

74. Syntiset saavat ikuisesti asua helvetin piinassa.

75. SitÃ¤ ei heille huojenneta vaan he joutuvat siellÃ¤ epÃ¤toivoon.

76. Me emme ole tehnyt heille vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, vaan he itse tekivÃ¤t vÃ¤Ã¤rin.

77. Ja he huutavat: Â»Maalik , anna Herrasi tehdÃ¤ loppu meistÃ¤!Â» HÃ¤n vastaa: Â»TeidÃ¤n on totisesti jÃ¤Ã¤tÃ¤vÃ¤ sinne.Â»

78. Olemmehan lÃ¤hettÃ¤nyt teille totuuden, mutta useimmille teistÃ¤ on totuus vastenmielinen.

79. HekÃ¶ ovat pÃ¤Ã¤ttÃ¤neet jotakin? Totisesti, MeillÃ¤ on ratkaisu.

80. Vai ajattelevatko he, ettÃ¤ Me emme tiedÃ¤, mitÃ¤ he kÃ¤tkevÃ¤t, emmekÃ¤ kuule heidÃ¤n salaisia keskustelujaan? MeidÃ¤n

sanansaattajamme heidÃ¤n luonaan kirjoittavat kaiken muistiin.

81. Sano: Â»Jos armollisella Jumalalla olisi poika, olisin ensimmÃ¤inen palvelemaan HÃ¤ntÃ¤.Â»

82. Kunnia taivaitten ja maan Herralle, jolla on valta ja joka on kaukana siitÃ¤, mitÃ¤ he HÃ¤nestÃ¤ vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t.

83. Anna heidÃ¤n siis antautua valheellisiin jaaritteluihinsa ja ilveilyihinsÃ¤, kunnes heidÃ¤t kohtaa se pÃ¤ivÃ¤, jolla heitÃ¤ uhataan.

84. HÃ¤n on Jumala taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; niin, HÃ¤n on viisas ja HÃ¤nen on tieto.

85. Siunattu on HÃ¤n, jonka on valta taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ sekÃ¤ niiden vÃ¤lillÃ¤; HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, milloin hetki tulee, ja HÃ¤nen luoksensa on teidÃ¤n palattava.

86. NiillÃ¤, joita he HÃ¤nen rinnallaan palvelevat, ei ole mitÃ¤Ã¤n vÃ¤littÃ¤jÃ¤n valtuutta, vaan ainoastaan hÃ¤nellÃ¤, joka todistaa totuudesta, ja he tuntevat hÃ¤net.

87. Ja jos kysyt heiltÃ¤, kuka on heidÃ¤t luonut, he varmasti vastaavat: Â»Jumala.Â» Miksi he siis kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois?

88. HÃ¤nen huutonsa kuuluu: Â»Herra, totisesti he ovat kansa, joka ei usko.Â»

89. KÃ¤Ã¤nny siis pois heistÃ¤ ja sano: Â»RauhaÂ», sillÃ¤ pian he saavat osansa.